

(276. 40.)

VERSLAG.

Sommige leden kwamen opnieuw op tegen het naturaliseeren van vreemdelingen op zoo ruime schaal, als in de laatste jaren geschiedt. Zij merkten op, dat onder de thans voorgedragen zich een aantal personen bevinden, die in het buitenland geboren en aldaar woonachtig zijn. Naar het oordeel dezer leden kan het naturaliseeren van zoodanige personen voor Nederland geen waarde hebben. Deze personen toch staan vreemd tegenover ons land, terwijl, indien tot naturalisatie van hen wordt overgegaan, er kans is, dat wij hen later als armlastig zullen moeten onderhouden.

Van andere zijde werd hiertegen evenwel opgemerkt, dat de personen, van wie hierboven sprake is, allen Nederlander zijn geweest, doch blijkbaar verzuimd hebben binnen den bij de

wet voorgeschreven termijn van tien jaren te verklaren, dat zij het Nederlandschap wenschten te behouden. Het is in het algemeen gewenscht, dat deze personen, die in wezen Nederlander zijn, ook naar de wet de hoedanigheid van Nederlander kunnen teruglerlangen.

Voorts werd gevraagd, of onder de in de laatste jaren genaturaliseerden ook personen voorkomen, die in verband met den wereldoorlog zich in Nederland hebben gevestigd en sindsdien gedurende de bij de wet voorgeschreven periode van vijf jaren hier gevestigd zijn geweest; zoo ja, hoe groot het aantal van deze personen is. Men was van oordeel, dat in het algemeen voorshands niet tot naturalisatie van zoodanige personen behoort te worden overgegaan.

Vertrouwende, dat de Regeering bereid zal zijn bovenstaande opmerkingen schriftelijk te beantwoorden, is de Commissie van Rapporteurs van oordeel, dat daarmede de openbare behandeling der wetsontwerpen voldoende zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld den 10den November 1921.

DE KANTER.
WINTERMANS.
REIJMER.
BAKKER.
ALBARDA.

